

Izhaja
v ponedeljek
in četrtek.
Stane mesečno Din 7—
za inozemstvo Din 20—.
Posamezna številka
1 Din.

Račun poštno-čkovnega
zavoda števil. 10.666.

NOVA DOBA

Uredništvo
in upravljalstvo:
Celje
Strossmayerjeva ulica
pritličje.
Rokopisov ne vračamo.
Oglaš po tarifu.
Telefon int. števil. 65.

Izjave nar. poslanca dr. Gregorja Žerjava.

Zagrebske »Novosti« priobčujejo včeraj nekatere »značajne in težke« izjave nar. posl. dr. Gregorja Žerjava ljublj. dopisniku »Novosti«.

O militarizaciji državne uprave v Zagrebu je rekel dr. Žerjav:

Imenovanje aktivnega oficirja za namestnika (»vršilca dužnosti«) velikega župana v Zagrebu je eklatantno kršenje ustave in zakona. Poleg tega je to politična napaka, ki je ni zagrešila Avstro-Ogrska niti v vojni. Čudim se najprej g. Hadžiču, da je zopet ekspoziral armado, ki je že brez tega v največji opasnosti zaradi državne krize in po mojem mišljenju že globoko načeta. Še bolj pa se čudim g. Korošcu, da ni uporabil prilike, da se iznebi položaja grobarja Jugoslavije. Da bo moj vrlo spoštovani tovariš Jovan M. Jovanović pogumno obsodil najnovejšo obupno napako, čije posledice se ne dajo danes niti doledati, to sem vedel. A kje so razni profesorji in publicisti, ki so sicer tako glasni? Kje so čuvarji 50-letne svobodarske tradicije radikalstva? Čast pa g. Davidoviču, ki je instinktivno začutil, da gre to pot za nekaj zelo težkega. Jaz mu čestitam, da je vsaj eden od srbijanskih voditeljev uvidel, da treba sčistiti zakon in parlamentarizem. In da treba paziti, kam bo to Zagreb dovedlo. Mislim pa, da bo čiko Ljubo zopet zlomila njegova okolica.

Na vprašanje.

kako stališče zavzema SDS napram tem dogodkom.

je odgovoril dr. Žerjav (mišljene so zagrebske demonstracije dne 1. decembra in njih posledice).

»Vi ste tu mogli opaziti, da je SDS obsojala omladinsko demonstracijo s črnimi zastavami. KDK namreč ni nikdar sklenila, da bo motila proslave. Čim pa se je izvedelo o neprilicnem vmešavanju vojakov v posle policije, se je okrenilo javno mišljenje, ki bistro daje na tehtnico ene in druge. Z militariziranjem uprave je pravica spet na strani Zagreba. Vsi pravijo, če zakon ne velja za one od zgoraj, zakaj bi veljali za one spodaj. S tem činom je SDS spet odvzela možnost nadaljevali svojo akcijo za sporazum. SDS vidič lavino, ki je neizbežno sledila 20. juniju, se je v duhu želja pokojnega Radića vrgla v sredo boja, da mu odvzame plemenski in protidržavni ka-

rakter, ki bi sicer avtomatski nastopil. Poskušala je pridobiti HSS za pozitivni program svobodnega Hrvatsva v svobodni jugoslovnski državi. Toda godi se, kakor da neka tajna sila sproti izpodbija vsak napor naše akcije. Postavitev vojnega komisarija v Zagrebu kakor da je naročena od frankovcev. Zli duh uničuje delo na sporazumu. Večina misli, da je že vse kasno.

Slovenija je brez izjeme — jaz sem na to polagal važnost — pokazala 1. decembra, da je v taboru Jugoslavije. Ni se moglo brez ginjenja opazovati deset tisoče članov SDS, ki so že tri leta preganjani od države ko garjevi psi, četudi so bili oni tisti, ki so dovedli Slovenijo v Beograd, vendarle še stara garda Jugoslavije. Pa kaj hočemo mi siromaki, ko se Srbijanci in Hrvati nočejo več spoznavati za skupno državo, kjer bi se oba čutila kot gospodarja? Seveda je to mogoče, če bi le hoteli, a danes se mora obupati: iz Beograda veje leden veter, prihajajo same grožnje, v Hrvatski pa je

Regulacija Savinje in njenih pritokov pri Celju.

V Celju, 10. decembra.

Minuli teden se je vršila štiri dni, od 3. do 6. decembra vodopravna razprava o regulaciji Savinje in potokov Ložnice, Sušnice, Koprivnice in Voglajne. Komisije so se udeležili v imenu politične oblasti g. dr. Hubad, celjski okrajni glavar, nadalje hidrotehni. referent pri marib. velik. županu g. inž. Jeran, zastopniki celjskega mesta in okol. občine, obč. Teharja, okrajnih zastopov v Celju in Laškem, privatni interesenti in dr. Tekom razprave ali obhoda se je pokazala potreba izdelati za regulacijo Koprivnice nov načrt (baje je zgrajena okoliška šola prebližju potoka in ni dovolj prostora za cesto in regulirano potočno korito) in pa potreba preložitve rečnega korita proti mestnemu vrtu, ker ni dovolj denarja za škarpo na levem bregu Savinje (ali bolje rečeno, ker se mora na Otoku čuvati dva privatna vrta). Ugovarjati pa je pričel laški okrajni zastop po svojem gerentu g. dr. Godničju, češ, da Laščani nikakor ne morejo pripustiti v Celju savinjske regulacije, ker bi drugače bili oni izpostavljeni povodnjim. Ker se je temu ugovoru pridružil tudi zastopnik ljubljanske ob-

lasti, so gospodje najbrže skisnili in bode, kakor se čuje, še ta teden ponovna komisija preiskovala, koliko bi savinjska regulacija pri Celju ogrozila Laško in okolico.

Ni tudi sicer gotovo, če ni bil ta nepričakovani odpor naročen ali vsaj povzročen, da se pomaga klerikalnemu našemu oblastnemu odboru iz zadrege. Položaj je sedaj ta: za regulacijo Savinje je dala država v proračun za l. 1928/29 400.000 Din. celjsko mesto si je preskrbelo kredita 3.000.000 dinarjev in mariborska oblast ima v proračunu za l. 1929 200 ali 250.000 dinarjev. Uredba, ki jo je poslal celjski mestni magistrat mariborskemu oblastnemu odboru, s katero najame oblast tri milijone posojila za savinjsko regulacijo in uredi tudi na postavi štajerskega deželnege zakona prispevanje sosednjih občin, še vedno leži nekeje v predalu pristojnega oblastnega odbornika. Oblastni odbor ima vkljub visokim dohodkom iz raznih doklad in davčin vedno in vedno premalo denarja (razun za osebne izdatke in cele palače za urade in uradnike) in sam za se pumpa kjer more. Kaj ga briga končno Celje in njegove skrbi! Celjski oblastni poslanec g. prof. Cestnik je duhovnik, ki ne sme ničesar reči — in tako se z uredbo nič ne mudi. Hudinja je itak tudi

regulirana tako, da bode voda lepše in laže tekla v Celje.

Z oblastnim posojilom za regulacijo je tedaj slaba, istotako s prispevkom okoliške občine, Teharja in celjskega okrajnega zastopa. Ti prispevki bi morali dati z eventualnim nadaljnim prispevkom države in privatnih interesentov 3 milijone dinarjev, tako da bi bilo za izpeljavo takozv. »malega« regulacijskega projekta na razpolago dovolj denarja.

Sedaj se pričinja uporabljati onih 400.000 Din državnega denarja z manjšimi deli ob cesti pod Starim gradom. Denar je treba porabiti in se tudi mora porabiti do 1. aprila 1929, ko prične novo proračunsko leto, drugače propade. Drugo — pa je odvisno od omenjene uredbe, laških protestantov itd. Mesto Celje ne more več dati kot je dalo, saj že sedaj ni gotovo, če ni prezadolženo. Že najetih treh milijonov pa tudi ne more samo vtakniti v regulacijska dela, ker bi to bilo nepopolno delo, ki bi ga povrh lahko kaka ponovna povodenj uničila. In tako je stanje, da gleda sedaj po znani pesmi o »mirkovci« celjski magistrat oblastni odbor in oblastni odbor celjski magistrat.

In mi Celjani vidimo enkrat več, kako je klerikalna hvala cena mala. S to regulacijo so se klerikalci hvalili že ducekrat, da hvalili, samo plačali ne bi radi ničesar niti potom oblastnega odbora, niti potom okoliške občine in Teharja, kjer vedre in oblačijo. To si bodemo v mestu Celju dobro zapomnili.

IVAN SANCIN:

Nekaj zapiskov iz dobe državnega prevrata v Celju.

(Dalje.)

Nekje preje sem omenil, da smo v Celju slavili osvobodjenje in ujedinjenje treh jugoslovanskih narodov v jedno državo dne 6. novembra 1918. Slavnosti je nadel Narodni svet ime »narodni dan«, menda po ljubljanskem vzorcu. Velik odbor, v katerem so sedeli vsi celjski politični in društveni delavci, je to slavnost pripravljaj. Za celjske Slovence v takratnih časih je bila to važna preizkušnja. V mestu je trebalo odločno, manifestantno nastopiti. Za to pa je treba ljudi. In ni se vedelo, kaj napravi velik del prebivalstva v mestu in okolici, ali se

Oče Kondelik in ženin Vejvara

Češki spisal Ignát Herrmann.

16

Z avtorjevim dovoljenjem poslovenil Stanko Svetina.

Na temnem hišnem hodniku je stopicala Pepica naprej, kakor s kropom polita in rdeča — tudi v temi — od »žabe« in že je stopala navzgor po stopnicah.

Gospa Kondelikova je sunila sedaj soproga še enkrat in ga je tiho oštevala.

»Ti si tudi govoril, Kondelik! Tako le je ne smeš pred ljudmi blamirati. Sedaj ni več nobena žaba!«

A mojster Kondelik je mrmral trimasto:

»No, le počakaj, Beti, ko gori razsvetiš, pogledam, če jo je ubilo...«

»E, pojdi no, ti boter!« se je jezila gospa, ampak samo tako v šali in bila je zelo srečna, da se je tako zgodilo.

In zopet in zopet se ji je zdelo, da se je rodbina Kondelikovih pomnožila za enega člana...

Medtem je korakal Vejvara s sokolskim korakom proti Karlovemu trgu in skozi Spašeno ulico nekam v staro mesto. Toda čim dalje je šel, tem bolj počasi je korakal, ne da bi vedel za to. In vedno je držal čepico v roki. Bila je topla noč in Vejvara je sam gorel. Ah, kak dan je bil danes! Ali je vse resnica, kar se je v teh par urah zgodilo? Ali je stiskal roko Pepičino? Ali

ji je poljubljaj prste? Kako se je to zgodilo, da je po strašnem »Naglj-skem« večeru prišel današnji dan!

Pepica! Pepica! Zlato dete milo — ali se še kedaj srečava tako? Vejvaru se je topilo srce. Tako blažen se še ni nikdar vračal domov. Spomnil se je na tajni izlet — ali res pojde gospod Kondelik? Ah — ko bi mogla iti tudi Pepica z njimi! Ali je to popolnoma nemogoče? Vejvara si je zatrljeval, da napne vse svoje moči, da izve končni cilj tajnega sprehoda — pa bi morda milostljiva gospa — (Vejvara je tudi na tistem govoril tako spoštljivo o materi dragega dekleta) — in Pepica lahko šle naprej z vlakom — in dobili bi se tam z očetom in — z njim, z Vejvarom. Prav nič ni bil domišljjav, vendar mu je prišlo potihoma na misel, kako bi bratje gledali, ko bi bil v družbi tako vladne, solidne rodbine in ko se za njim — za njim! je govorilo značilno v Vejvaru — pripelje tak ljubeznjav popek...

Vejvara se je zdel skoro samemu sebi junak. In ko je stopil v svojo sobico, ga je bilo sram, da mora danes spati v teh mehkih pernících. Danes bi zaspal v košu ali vsaj v telovadnici na deski pod konjem. Glavo bi naslonil

makari na klado, pokril bi se z ono trdo pohojeno žimnico v sokolski dvorani — in vendar bi spal kakor na rožah.

Polagoma je začel dremati. Lahko noč, gospod Kondelik, lahko noč, milostljiva gospa, in vi, mila, draga, ljubeznjiva Pepica — lahko, srečno, blaženo noč!

Vejvara ni več mislil. Ko je legel, se mu je zdelo, da leži na deski, da ima pod glavo klado, in se je pokril z žimnico, na katero je brat Lvovski vedno tako trdo padel, ko je skakal poslednji z bratom Hermanom šestnajst in pol stopinje na daljavo. Vejvara sam je skočil enkrat samo na trinajst in pol. Seveda, brata Lvovski in Herman sta bila dva »pedalista« in v sokolovi dvorani so ju klicali: brat Noga!

Drugi dan je spremljal Vejvara gospoda Kondelika k Vavrušku, odtod k čevljarju Krakoru in h klobučarju Prochazki, kjer si je mojster kupil sokolsko čepico z najdaljšim peresom, ki ga je mogel izbrati. V torek je bil Vejvara v Sokolu pol ure prej, da bi vpisal »brata Kondelika« in v soboto je imel gospod Kondelik obleko od Vavruške in škornje od Krakore. Medtem mu je preskrbel Vejvara tudi rdečo srajco in svetel sokolski pas z monogramom in bil je pozvan v nedeljo popoldne, da bi pokazal gospodu Kondeliku, kako se vse to obleče.

Ko se je mojster za poskušnjo oble-

kel in se je obrnil pred zrcalom, ga je gospa ogledovala od okna in Pepica od vseh strani. Vejvara je stal nekoliko na strani, ves junaški in ponosen, da je vse to njegovo delo, in je zdajpazdaj zaklical skromno in vzdržljivo: »Izvrstno, dragi gospod! Takih sokolov ni dosti! Vi imate za to telo — to je glavna stvar!«

In gospa Kondelikova je pritrdjevala:

»To je res, stari, ti si kakor nalašč za to.«

In Pepica je rekla postrani materi: »Vidiš, mamica, takole bluzo bi tudi meni lahko dala napraviti...«

Mojster Kondelik se je obračal in obračal, gledal je zdaj na enega, zdaj na drugega in je rekel dvomljivo:

»No, dobro, ampak ta špektakel, ko se pokažem! Vedno so me silili, da bi šel k ostrostrelcem, in niso me dobili. In sedaj naenkrat tole...«

»No, da, gospod, ostrostrelec, to je tudi lepa stvar«, je rekel Vejvara oprezno, da bi nikamor ne zadel — zakaj do sedaj se mu niti sanjalo ni o »političnem« znanju gospoda Kondelika — »ampak sokol, to je nekaj popolnoma drugega. Sokolstvo ima zopet drug pomen in nalogo...«

»... in nobenih pušk!« je dopolnil mojster Kondelik.

Potem je oprezno slekel obleko in Vejvara je pograbil za klobuk, da bi se priporočil.

»No, no, gospod Vejvara«, je bra-

slavnosti udeležiti ali pa se je vzdržal in dela pasivno rezistenco.

Na dan slavnosti smo imeli prekrasno jesensko vreme. Mesto je bilo močno v zastavah, ker so nekateri neutralnejši Nemci uvideli, da bi bil upor zastonijski in pa škodljiv. Bilo je polno z zelenjem in zastavicami okrašenih oken. Ljudstva se je nabralo v mestu nad deset tisoč, več ko je bilo mestnega prebivalstva. Prevrat je vendar razgibal velik del naroda. Spreved po mestu je bil impozanten. Sodelovali so vsi sloji prebivalstva, vsa društva in organizacije, tudi socijalistične, ki so došle v sklenjenih četverostopnih vrstah že v mesto. V sprevedu je korakala tudi stotnica vojaštva in precejšnje število častnikov.

Prvi pozdravi in manifestacijski govori so se izrekli, če se danes ne motim, z balkona pri mestnem magistratu. Govorili so gg. dr. Kalan, dr. Hrašovec, prof. Jarc, dr. Benkovič in novi okrajni glavar dr. Lukan. V imenu vojaštva je govoril artilerijski nadporočnik dr. Josip Zdošek, sedaj odvetnik v Brežicah. Dočim je med drugimi govorniki jeden, če se ne motim, prof. Jarc govoril v smislu idej nekaterih takratnih politikov za slovensko in jugoslovansko republiko, je dr. Zdošek proslavljal v lepih in tempe-

ramentnih besedah našo novo državo pod žezlom junaške dinastije Karađorđevićev.

Tiste dni so prihajali s Koroškega nujni pozivi za zasedbo slovenskega dela in prošnje za zaščito pred domačimi Nemci in tujimi prihajajo. Ti pozivi so prihajali deloma preko Slovenjgradca, deloma iz Guštanj in drugih, blizu nekdanje štajerske meje ležečih krajev. Znani rodoljub Kotnik iz guštanske okolice je došel osebno prosit za pomoč. Dne 6. novembra pa sem prejel celo med sprevedom nujne brzjavke v istem smislu. Zadnja je došla v trenutku, ko je stal slavnostni spreved pred Narodnim domom in je baš z balkona govoril starosta celjskih Slovencev dr. Josip Serbec. Odločil sem se, da pošljem kak oddelek do Slovenjgradca in naprej, kakor bodo dovoljevale naše moči in razmere. Imeli smo kar v sprevedu kratko posvetovanje, in četa, ki je stala v povorki, je na moj mig docela mirno odkorakala v grajsko vojašnico. S poveljevanjem še tedaj ni bilo nič! Moral sem nastopiti, prečitati brzjavke in razložiti stanje na Koroškem, predno sem mogel apelirati na zbrane častnike in vojaštvo, da se prostovoljno javi za ekspedicijo na Koroško. (Dalje prih.)

Porota.

V Celju, 10. decembra.

Danes je pričelo pri tukajšnjem okrožnem sodišču zadnje letošnje porotno zasedanje. Prva današnja razprava se vrši proti Francu Gabru, čevljarškemu pomočniku iz Trnovljah pri Celju. Predseduje vds. Valentin Levičnik, votanta sta dss dr. Krančič in okr. sodnik Kompara, zagovornik dr. Milko Hrašovec.

Oba še mlada tička, Ivan Gaber je star 19, Franc pa 22 let, sta bila obtožena že spomladi radi raznih tatvin. Vendar pa je takrat došel pred poroto samo mlajši brat Ivan. Iz obtožnice nekoliko tatvin: Tako sta odnesla v noči 29. decembra Ivanu Čatru v Sp. Hudinji, pri katerem je bil Ivan Gaber kot milarški vajenec uslužben, manjšo železno blagajno z gotovino 900 Din, 20 lir, nekaj tuje valute in raznih listin. Ivan Gaber sam je meseca maja 1927 odnesel iz zaklenjene pisarne pri istem gospodarju budilko, dvokolo, nahrbtnik, obrisače, milo in druge predmete in 9. oktobra 1927 celo pisalni stroj »Remington«. Blažu Hudinu v Sp. Hudinji Ivan in Franc Gaber skupno v noči 26. februarja 1926 gotovino in daljnogled, povrh tega pa še Ivan Gaber sam usnjet kovčeg, par stremen in samokres. V tej smeri gredo tatvine naprej, ki jih obtožnica našteva dolgo vrsto. Ani Terglav v Bukovem žlaku sta odnesla Ivan in Franc Gaber gotovine 6000 dinarjev in več ur, v celjski meščanski

nila gospa, »sedaj nam vendar ne bode utekli. Ako nimate ničesar drugega opraviti, sedite, da nam ne odnesete spanca, sicer pa pojdemo na sprehod in lahko gremo kmalu.«

Vejvara se je držal kakor nevesta, spodtaknil se je ob preprogo, preobrnil je s toaletne mizice ščet, in predno se je zavedel vseh nesreč, je stala na mizi kava s kolačem in vanilijin duh se je razlil po obednici.

Izpil je kavo; ni se mogel ubraniti, da bi mu gospa Kondelikova ne nalila drugič, in ko mu je po tej porciji postalo vroče in se mu je pot zbiral na čelu, ni hotel na noben način, da bi se mu lonček napolnil tretjič. Ampak ko je prišla lonček gospodična in ko je gospa Kondelikova prijazno očitala, da če je dal kosček njej, ga morda ne da Pepici — se Vejvara ni vstavljal in je začel »prazniti« tretji lonček. Tega dne je bil pravi »kavin junak«. Ni se spominjal, da bi je bil kdaj toliko množino popil. Zakaj gospa Kondelikova je imela stare, dobre šale in poštene mere.

Na sprehod so se odpravili ob šesti uri. Krenili so nekam k Tomažu na Malo stran. In gospa Kondelikova je uredila vso stvar tako, da je korakala sama s Pepico naprej in pustila so-proga z Vejvaro najmanj dvajset korakov zadaj. V tem je bil del materinske diplomacije. Udržati Vejvaro v gotovi bližini, da; naj ima Pepico pred očmi, naj jo vidi, naj po nji hre-

šoli iz zaklenjenega fizikalnega kabineta medeno busolo, magnetni dinamometer, vreden 2000 Din, mikroskop, vreden 2000 Din in več drugih predmetov, strokovnemu učitelju na istem zavodu Viktorju Romu iz zaklenjene konferenčne sobe na istem zavodu rokavice in razne knjige, Rozaliji Koštomaj v Bukovem žlaku slanina, vžigalica in cigarete, Antonu Lečniku, urarju in zlatarju v Celju Ivan Gaber sam srebrno uro in očala, majorju Markulju v Sp. Hudinji Ivan Gaber sam daljnogled, vreden 2000 Din in razne druge predmete. Več tatvin je manjših, pri nekaterih najdenih predmetih pa se niso dali ugotoviti lastniki.

Obdolženca sta doma iz revne, pa poštene hiše v Trnovljah. Imela sta doma dobro vzgojo. Stariši so dali izučiti starejšega Franca čevljarstva, Ivana pa so po dokončani ljudski šoli dali še v celjsko meščansko šolo, da bi se več naučil in bi si zagotovil boljšo existenco. Obtožena pa sta prišla že v rani mladosti na kriva pota, ki so ju dovedla od začetnih malih na večje in drzne tatvine, ki so jih zmogli le predrzni in premetni tatovi. Kradla sta najprej součencem, potem v šoli, svojim gospodarjem in drugod. Razpolagala sta z vsakovrstnim vlomilskim orodjem in s celo vrsto ključev. Mnogo ukradenih predmetov sta znosila domov, kjer sta nakopičila sčasoma pravcato skladišče raznih stvari. Oblosti jima dolgo niso prišle na sled, dokler se ni Ivan ujel pri tatvini pisalnega stroja. Preiskava je na to ta-

peni — ampak vendar ne v taki zaupljivi bližini, da bi si svet mislil, da je to gotovo razmerje. Saj ni gotovo, kaj se bode. In če gre z očetom: no, to je potem »očetov znanec«.

Ampak privoščila je Vejvaru, zelo mu je privoščila.

Oni večer, ko se je vrnil od Tomaža in ko je gospod Kondelik poljubil svojo ženo za lahko noč in pogrnil čez sebe odejo, obrnil se je še k gospej in je rekel:

»Čudna reč: tega človeka vidim drugič ali tretjič, vendar se mi zdi, da je kak star tovariš. In takole solidne manire ima, ne žlobudra kakor mnogo teh študiranih ljudi, in ne blebete vedno svoje latinščine...«

Po privici povedano: gospod Kondelik ni posebno ljubil študiranih ljudi. Zdelo se mu je, da se preveč postavljajo s svojo učenostjo in jezilo ga je to...

Gospa Kondelikova se je zadovoljno nasmehnila.

»I no, stari, on pozna ljudi. Na magistratu se mnogo tega prekotali.«

Mojster Kondelik je iztegnil roko kvišku.

»Le tiho bodi, Beti! Na magistratu se dobijo med njimi tudi taki tiči!«

Gospa Kondelikova je pihnila v svečilo, plamen je poskočil, umrl, nastala je tema. In po petih minutah se je slišalo enakomerno dihanje zakonske dvojice.

koj odkrila celo njuno tatinsko delovanje.

Bilo je zaslišanih polno prič, po večini oškodovancev. Porotniki so potrdili vprašanja glede hudeodelstva tatvine, na kar je bil tokrat Franc Gaber obsojen na dve leti težke ječe. Njegov brat Ivan je bil kakor znano, obsojen že 6. marca 1928 pred celjsko poroto na 18 mesecev težke ječe. Fr. Gaber je došel še le sedaj pred poroto, ker je doslej služil vojaški rok v Zagrebu.

Posledice komisarijata na zagrebškem velikem županstvu.

Kakor smo javili v zadnji številki, je imenovala vlada namesto prejšnjega velikega župana v Zagrebu za »vršioča dužnosti« (komisarja) polkovnika Vojina Maksimovića, Srbijanca, doslej profesorja na beograjski vojni akademiji. To je doslej drug tak slučaj v državi. Prvi je bil v Skopju, kjer je bil za komisarja imenovan celjski polkovnik g. Naumović, drugi v Zagrebu. Možno to ni po ustavi, ki ne dopušča upotrebe aktivnih vojaških oseb v civilni upravi, možno pa tudi ne po obstoječem zakonu, ki predpisuje za mesto velikega župana potrebno kvalifikacijo. Videti je, da bi vlada rada upegljala v Zagrebu sistem trde roke.

Zagrebški oblastni odbor se je postavil takoj po robu in je soglasno sklenil, da se bode pritožil proti imenovanju polkovnika Maksimovića na Državni svet, ker je kršena ustava in

pozitivni zakoni in da vsled tega tudi ne bode dovolil polkovniku Maksimoviću ali njegovemu namestniku, da bi prisostvoval sejam oblastnega odbora.

Z ozirom na ta sklep je pripravil dr. Korošec spremembo zakona o samoupravah (oblastih), ki bi se naj glasila:

»Ako so sklepi, izjave ali sploh delo oblastne skupščine v škodo važnim državnim interesom, more notranji minister na predlog velikega župana ob pristanku ministrskega sveta (eventualno državnega sveta) razpustiti oblastno skupščino in odrediti nove volitve najdalje v roku leta dni. Dokler se ne izvrše volitve, izvršuje vse samoupravne posle z vsemi pravicami članov skupščine razen odobravanja proračuna začasna uprava iz krogov volilcev dotične oblasti, ki imajo pogoje za člana skupščine in ki jih po predlogu velikega župana ter zaslišanju ministrskega sveta postavlja notranji minister. V takem slučaju se smatra, da je članom oblastnega odbora potekel mandat ter se ima njihova izvolitev izvršiti od strani začasne uprave.«

Razun tega pripravlja bojda vlada poostreitev zakona o tisku in o zaščiti države, da bi čimbolj pritiskala ob tla Kmetko-demokratsko koalicio.

G. dr. Korošec se očitno ne zaveda, da ima vsaka batina dva konca. Danes lahko pritisne zagrebški oblastni odbor, kaj bo pa potem, ko lahko prideta na vrsto Maribor in Ljubljana?

Domače vesti.

Opozorjamo na strankin zbor mestne organizacije SDS v Celju, ki se vrši v sredo, dne 12. decembra ob pol 9. zvečer v mali dvorani Celjskega doma. Pristop imajo izključno le člani SDS. Vabila so bila te dni že razposlana.

d Občni zbor krajevne organizacije Samostojne demokratske stranke za Celje-okolico se vrši v četrtek, dne 13. decembra ob 8. uri zvečer v gostilni Permozer v Gaberju z običajnim dnevnim redom. Prosi se za polnoštevilno udeležbo članstva.

d Okoliški občinski svet je imel včeraj dopoldne pod predsedstvom župana g. Mihelčiča svojo redno sejo. Odobrila sta se zapisnik zadnje seje in poročilo županstva. — Vzela se je na znanje sprememba pri delovitvi stavbišče na Ježovnikovem travniku vtoličko, da se dodeli prejšnje Filipičevo stavbišče Simonu Naratu. — Avtokoncesiji družbe »Tarporet« v Zagrebu za prago Zagreb—Rogaška Slatina—Celje se ne ugovarja, če ni prometnih ovir. — Zasigura se sprejem v domovinsko zvezo Antonu Goljevščaku, ki prosi za naše državljanstvo. — Odobre se pogoji za ustanovitev Ljudske kuhinje v Gaberju in se izvolita v od-

bor obč. svetovalec Svetličič in Košič, v nadzorstvo pa Stante in Golob. — Podari se Krajevni zaščiti dece za božičnico 3000 Din. — Zaproši se pri oblastnem odboru za proračunski provizorij, ker občinski proračun še ni odobren. — Dovolj se na novem pokopališču prostor za žrf rodbinama Fazarine in Gregorič. — Pooblasti se župana, da se nadalje neobvezno pogaja glede prenosa municijskega skladišča od novega pokopališča v Pečovnik. Vojaški erar se namreč v tem slučaju sklicuje na stare zakone in zahteva, da mora občina zgraditi novo skladišče sama. — Gasilnemu društvu v Gaberju se odpišejo veselice trošarine. — Občinskima inkasantoma se dovoli enkratni prispevek po 500 Din. Seja je bila docela mirna in stvarna.

d Mestno gledališče v Celju. Včeraj, v nedeljo, smo slišali v našem malem celjskem mestnem gledališču kar dvoje operet. Mariborsko narodno gledališče je gostovalo popoldne ob 4. uri ponovno z Jonesovo »Gejšo«, ob 8. uri zvečer pa z Benatzkega moderno opereto »Adieu Mimi«. V »Gejši« so z malo spremembo nastopili isti igralci in igralke kakor pri zadnji celjski uprizoritvi. Posebno priznanje zaslužijo gđ. Udovičeva, gđ. Kraljeva, gđ. Starčeva in gospa Savinova ter gg. Skrbinšek in Harastovič. — »Adieu Mimi«, ki se je uprizorila zvečer, je opereta povsem modernega kova in zelo zabavna. Režija je bila v dobrih rokah g. Hrastovića, v igri in petju pa so zelo ugajali gđ. Udovičeva kot Mimi, gospa Savinova, gđ. Starčeva in gg. Skrbinšek, Harastovič in Pavel Kovič. Plesi in zbor so bili zadovoljivi, orkester je dirigiral s sigurnostjo in temperamentom g. Lojze Herzog. Bilo je obilnega aplavdiranja po vsakem aktu in celo ob odprtih scenah. Publika se je očitno izborna zabavala. Obisk je bil pri repizi »Gejše« in pri večerni predstavi izboren — tudi v kljub konkurenci v »Narodnem domu«. Vidi se, da je bila misel gosto-

Suknje

zimске iz finega double, dolge, 595 do 1050 Din, kratke 398 do 730 Din, finega črnega sukna 995, 1190 Din, kratka usnjena 980 do 1250 Din, fantovska suknja iz double 260 do 380 Din, angleškega sukna 265 do 385 Din, hubertus plašči in pekerine za gospe 430 do 610 Din, fantovske 220 do 310 Din, dežni plašči 160 do 690 Din, delavni plašči 98 do 180 Din, obleke iz vseh vrst blaga 335 do 1050 Din, dalje moderne, sportne, pump in štajerske hlače, klobuke v vseh modernih barvah, čepice, kravate, naravnice, rokavice, nogavice, dežnike kupite najcenejše v veletrgovini

R. Stermecki, Celje.

Oglejte si izložbe in ogromno zalogo. Nakup neprisljen.

vanja Mariborčanov prav srečna in da se jim skuša naše narodno občinstvo oddolžiti s prav obilnim obiskom.

d *Ljudsko vseučilišče v Celju*. Danes predava g. ravnatelj Ivan Černež o »Jasnaji Poljani«. Te kraje, kjer je bival pisatelj Tolstoj, je g. predavatelj sam obiskal; zato bo predavanje tem zanimivejše. Vstop dovoljen tudi nečlanom.

d *Odlikovanja v sodni službi*. Z redom sv. Save IV. stopnje so odlikovani gg.: dss. dr. Jakob Konda in dss. dr. Fran Kranjčič pri okrož. sodišču v Celju, vdss. Josip Stergar pri okrož. sodišču v Mariboru, vdss. Josip Zdolšek, predstojnik okr. sodišča na Vranskem, dss. dr. Aleksander Hodnik, predstojnik okr. sodišča v Ptuj, dr. Josip Požar, prvi držav. pravdnik v Celju in dr. Ivan Jančič, prvi državni pravdnik v Mariboru.

d *Ob desetletnici akad. društva »Triglav« v Zagrebu*. V jesenskih dneh leta 1918 je »Triglav« zapustil Gradec; zrastle je v njem in prestal hude boje za obstanek na tuji grudi. V sijaju svobodne zarje je krenil v domovino in si zgradil dom v Zagrebu. Njegovo uspešno delo je dvignilo število njegovih članov, obenem pa njegov ugled. Danes ob 10-letnici s ponosom zre na preteklost in njegova pot vodi v svetlejšo bodočnost. V svobodi je nepobitno dokazal, da je njegova pot uspešna in da bo tudi v bodočnosti posvečal vse svoje moči za vzgojo sposobnih in poštenih bodočih voditeljev slovenskega naroda. Težko je najti akademsko društvo, ki bi tekom svojega 53-letnega obstoja vzgojilo toliko odličnih kulturnih in narodnih delavcev; v znak zahvale je prijel priznanje za najvišjega mesta. Ko praznuje desetletnico svojega svobodnega razmaha v domovini, je njegov pogled usmerjen naprej. V vseh panogah našega javnega življenja se hoče udeleževati z delom in kritiko; njegova pot vodi nazaj k našemu narodu, k njegovi zemlji in kulturi; svoje skromne moči hoče posvetiti socialnemu, gospodarskemu in kulturnemu napredku naroda. Zvest idealom svojih ustanoviteljev ostaja za vse čase in neomahljiva ostaja njegova vera v boljšo bodočnost. Ta svoj jubilej praznuje društvo dne 12. januarja 1929 ob priliki Triglavanskega plesa v Celju.

d *Triglavani-starejšine!* Seja odbora za triglavansko proslavo 12. jan. 1929 je v torek, 11. dec. t. l. ob 20. uri v klubovi sobi Celjskega doma. Pridite polnoštevilno. — Poverjeništvu.

d *Sokolov Silvestrov večer* se vrši kot običajno tudi letos v vseh prostorih Celjskega doma.

d *Za najrevnejše učence deške okoliške osnovne šole v Celju* bo letos božičnica v nedeljo 23. t. m. ob 3. uri popoldne v telovadnici. Tukajšnja državna krajevna zaščita dece in mladine je naklonila velikodušen dar za obdarovanje učencev. Poleg obdarovanja otrok pod božičnim drevesom bo tudi božična igra, katero igrajo učenci, petje in deklamacije. Zato že danes vabimo, naj bi nikogar ne bilo, ki vsaj majhnega prispevka ne pokloni naši revni šolski deci.

d *Miklavževa prireditev na deški okoliški šoli v Celju* je bila letos prirejena pristočno lepo; vse se je zloilo v poetično in vzgojno prireditev. Krasno petje učencev dvo- in troglasnih pesmi pod vodstvom g. učitelja V. Kovača je vsem nadvse ugajalo; vso priznanje g. učitelju V. Kovaču. Igralci so gledališko predstavo izborna rešili. Nastop Miklavža je bil lep. Častitljivi starček z dolgo belo brado je pozdravil male in velike in nato obdaril 50 otrok s perilom in suknom. Hvala »Podpornemu društvu za revne otroke v Gaberju«, ki je omogočilo obdarovanje otrok. Srčna hvala odseku »Celjskega godbenega društva«, ki je cel čas sviral in tako prireditev še oplešal. Hvala pa tudi vsem mnogoštevilnim obiskovalcem prireditve, ki so s svojim prispevkom pripomogli do Miklavževega veselja naši revni deci.

d *Slovo*. Po dvajsetletnem bivanju v prijaznem lepem mestu Celju in Celjski okolici sem primoran vsled starosti in razmer se preseliti k moji rodbini v Ljubljano. Ker mi ni mogoče pri vseh mojih prijateljih in znancih — Slovincih — se osebno posloviti, se poslavljam tem »potom z željo, da se naj vsem najboljše godi ter s prošnjo, da me blagovolijo ohraniti v dobrem, prijaznem spominu. — S slovenskim pozdravom Šimon Wutt, davčni upra-

vitelj v pokoju, Ljubljana, Bohoričeva ulica št. 24.

d *Celjsko pevsko društvo* ima svoj občni zbor v petek, 14. decembra zvečer v pevski sobi Narodnega doma.

d *Koncert v spomin Fr. Schuberta 100-letnice* priredi dne 16. t. m. v mali dvorani hotela »Union« Glasb. Matica v Celju in sicer z izključno Fr. Schubertovimi skladbami. Izvajana bo III. vijolinska sonata, 2 klavirski skladbi, 6 pesmi, en klavirski trio in godalni kvartet op. 29. Podrobnosti o imenih sodelujočih in o skladbah objavimo v prihodnji številki. Čuli bomo zopet g. Marjana Rusa iz Ljubljane, ki nas je ob zadnjem koncertu v Celju pri »Pepehnični noči« zadivil s svojim krasnim glasom. Prvič pa poje v Celju gdč. Herta Arko, isto iz šole znanega mojstra g. Jul. Betetta.

d *Zboljšanje nekaterih železniških zvez tudi v našem okolišu*. Zadnji četrtek se je vršila v Ljubljani najavljena konferenca za določitev voznega reda v bodoči poletni sezini (od 15. maja 1929 naprej). Med drugim se je določilo, da bode vozil od takrat popoldanski brzovlak do Zagreba na Zidanem mostu na postajo, da bodo mogli vstopati tudi potniki, ki dospejo z osebnim vlakom iz Ljubljane. Večerni brzovlak, ki vozi iz Ljubljane ob — v Beograd, bode imel na Zidanem mostu zvezo z zagrebškim brzovlakom, ki prihaja okrog 11. ure v Celje (ta zveza bode za nas prav priročna). Popoldanski poštni vlak, ki prihaja ob pol 5. uri iz Ljubljane, bode vozil do Maribora in se bode vračal ob pol 8. uri zvečer v Celje s prihodom ob cca pol 10. zvečer, kar bode istotako jako praktično. Več ugodnih sprememb, oz. dopolnil je tudi projektiranih za železnico Grobelno—Rogatec. Iz Savinjske doline se pa ni nikdo javil s kakim predlogom; očitno so Savinjsčani s sedanjim voznim redom zadovoljni.

d *Slovenska inferijornost*. Pišejo nam: V zadnji številki pravilno zahtevate, naj se da Nemcem, bolje nemškutarjem v naših krajih istotoliko šolstva, kolikor ga dajo avstrijski Nemci koroškim Slovincem. Pravilno in pravično! Isto bi se naj zahtevalo povsod drugod. Tako hodijo vsak čas razna nemška pevška društva in zbori iz Avstrije v Slovenijo, v prvi vrsti radi nemške propagande. Dasi so že bogato plačana od nemških obrambnih društev, jim napolnimo dvorane in blagajne še mi, inferijorni Sloven-

ci! Tako dolgo, dokler ne bodo smela slovenska pevška društva prosto nastopati v Borovljah, Celovcu, Beljaku in Velikercu, ne smejo nastopati tudi nemško-avstrijska pevška društva, zbori itd v naših krajih! Izgovori na kulturo in tako naprej so v tem primeru prazni in nam tudi nikoli ne bodo prinesli niti moči niti ugleda na svetu!

d *Delniška družba pivovarna »Union« v Ljubljani* je po poslovnem poročilu za l. 1927/28 prodala v tem razdobju 90.000 hl piva, za 20% manj ko v lanskem letu. Pivu dela sedaj osobito sadjevec hudo konkurenco.

d *Oblastna kmetijska poskusna in kontrolna postaja v Mariboru* preišče vinogradno zemljo brezplačno na apno, ako interesent priloži vzorec zemlje potrdilo od županstva, da je dotična zemlja namenjena za obnovo vinograda.

d *Ni dovolj, če zahtevate pri trgovcu samo žitno kavo*. Teh je več vrst. Če hočete res nekaj okusnega in za zdravje vrednega, potem zahtevajte Žiko. Žika je namreč na specialen način izdelana kava iz rženega slada.

d *Gospodinje — prepričajte se o izborni kvaliteti pražene kave* — fino aromatičnih mešanic trdke A. Fazarinc, Celje. Lastna, najmoderneje urejena pražarna. 37

d *Velik shod KDK* se je vršil včeraj v Radovljici. Na shodu sta govorila posl. dr. Kramer in Ivan Pucelj. Posl. dr. Kramer je govoril o današnji državni krizi in o nevarnostih, ki izvirajo iz nje za Slovence, posl. Pucelj pa o metodah, s katerimi nam skuša sedanji režim prikrajšati pridobljene državljanske pravice. Shod je tudi ogorčeno protestiral proti neznosnim državnim in oblastnim davkom. Zanimivo je, da je vlada koncentrirala v Kranju veliko orožništva, ki mu je poveljeval orožniški major iz Kranja. Udeležba volilcev na shodu je bila zelo velika.

d *Miklavž v Št. Jurju ob J. ž.* Pa je bil letos res izredno darežljiv Miklavž pri nas. V šolo ga je povabil »Podmladek Rdeč. križa«, ki vsled kratkega obstoja še ni mogel sam vršiti vsega in nuditi revni deci tega, kar mu nalagajo lepe dolžnosti. Naivni in brihtni učenčki pa so sklenili, da je letos v Št. Jurju »klerikalec« že tako v modi, da je postal celo Miklavž »klerikalec«. Pobiral je po vseh šentjurskih hišah, liberalnih in klerikalnih, da je potem v Katoliškem domu »klerikalce« obda-

ril. Korupcija, kaj ne — celo Miklavž ni več popolnoma pravičen. Pri Cizlju pa je bil Miklavž, ki je prinesel naukov poučljivih, pikrih, zafrkljivih, vzpodbudljivih — pa sokoli so se mu posebno dopadli — čudno, kaj ne? — Upamo, da nam ga ljubi Bog prihodnje leto zopet pošlje.

d *Iz Št. Jurja ob J. ž.* Na tukajšnji šoli se je ustanovila šolska poliklinika. Šef »Zdravstvenega doma« v Celju dr. Rebernik in pa dr. Kolšek sta najprej preiskala vse otroke. Sedaj pa se je začelo z rednim zdravljenjem bolnih učencev. Kako potrebna je bila ta ustanova, se je videlo že pri prvem pregledovanju malih bolnikov. Prišlo jih je nad 60 z raznimi manjšimi in večjimi težavami. Od sedaj naprej se vrši redni tedenski pregled vsak torek dopoldne.

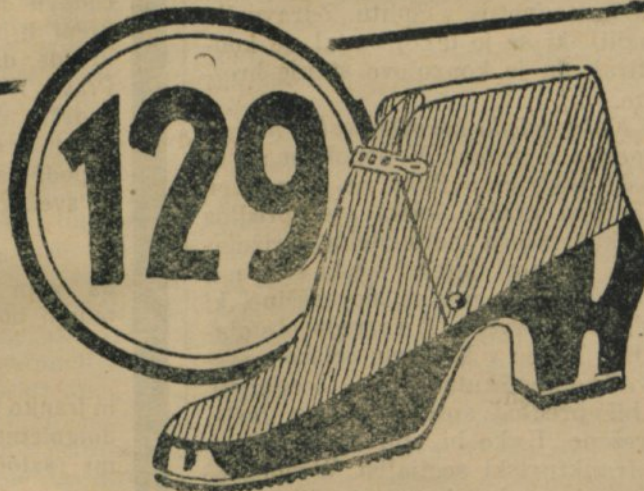
d *Iz Št. Jurja ob J. ž.* Naš trg dobi, kakor se sliši, baje že v najkrajšem času elektriko. Tozadevna pogajanja s Falo so že zaključena, posojilo je zagotovljeno. Vendar pa še javnosti do sedaj ni ničesar točno znanega. Za Št. Jur ob J. ž. in njega okolico pomeni elektrifikacija velik korak naprej.

d *Iz Št. Jurja ob J. ž.* 10-letnico »Ujedinjenja« so proslavila vsa tukajšnja prosvetna društva skupno s šolo v nedeljo, dne 2. dec. popoldne v šolski telovadnici.

d *Iz celjske policijske kronike*. Izginil je neznan kam 34-letni invalid, znan inkasant za »Sokola« in druga društva, Peter Kosec, stanujoč v Gaberju 126. Dne 5. decembra je odšel z doma, ne da bi se doslej vrnil. Bil je že dalje časa duševno potr in je rekel še tisti dan nekemu tovarišu v tukajšnji invalidnici, da si bode vzel življenje. Kosec nosi na levi nogi protezo in je ta noga krajša od desne. Levo roko ima mrtvo. Kdor bi kaj zvedel o njem, naj to javi celjski policiji. Baje se je odpeljal v smeri proti Mariboru. — Smrtna nesreča. Na praznik jutraj so našli Cirila Lorberja, 43-letnega hlapca pri gostilničarki gospe Zavodnik v Celju v njegovi čumnati mrtvega. Ker je bilo videti, da se je v redu slekel in legel v posteljo, so ga najbrže zadušili plini iz male peči za ogelje, ki si jo je to noč postavil brez znanja svoje gospodinje v čumnato. — Tatovi. Včeraj je ukradel neznan uzmovci Rozaliji Cvikelj, železničarki iz Radeč, na peronu celjskega kolodvora ročno torbo s strdjo. — Pred nekaj dnevi je ukradel nekdo hišnici Franciški Kramer v

ES

Naša senzacija prihodnjega tedna

Vse vrste po raznih cenah in znamk:

„North British“

„Wimpassing“

„Original Tretorn“

HUMANIK

Celje, Aleksandrova ul. 1.
Maribor, Gosposka ulica 17.
Ptuj, Slovenski trg, „Petovla“

Gregorčičevi ulici 7 s podstrešja par ženskih snežnih čevljev, kratak moški jopič in črno pelerino, iz kuhinje pa nekaj jestvin. — Zgube in najdbe. Zgubljen je bil bankovec za 100 dinarjev in ročna torbica z denarjem in robci, najdena pa je bila poselska knjižica in jedna srebrna ura.

d Rok za prijavo vžigalnikov pri občinskih uradih je izjemoma podaljšan do 15. decembra 1928. Žigovanje istih pri sreski upravi finančne kontrole se pa vrši do 25. decembra 1928. Kdor bo po končanem žigovanju v posesti nežigovanega vžigalnika, bo kaznovan kot tihotapec.

d Sprememba posesti. Posestvo znane konjereja g. Rosmanita v Radvanju pri Mariboru je kupil g. Rainer s Plevne pri Zalcu.

d Hmeljarna v Celju. Po listih se zadnji čas zopet več piše o namreči, da bi se iz sedanjega, slabšo zaposlenega javnega skladišča v Celju uredila hmeljarna, kjer bi se hmelj po vzorcu drugih podobnih zasebnih in združenih zavodov vskladiščeval in prepariral. Nedvomno bi bilo za mesto Celje precejšnjega gospodarskega pomena, ako bi se dalo vsaj hmeljsko produkcijo ob Hudinji in Voglajni koncentrirati v Celju radi prepariranja in prodaje.

d Izseljevanje iz naše države v mesecu septembru 1928. V mesecu septembru se je izselilo iz naše države 2.083 oseb, t. j. za 724 manj ko v septembru prejšnjega leta. Največ se je izselilo ljudi iz Hrvatske in Slavonije (762), iz Dalmacije 495, Vojvodine 321, Slovenije 283 in Srbije 115. Med izseljenci je bilo 60% kmečkih ljudi. Največ izseljencev je šlo v Argentino (1125), drugi v Zedinjene države (588), Uruguay (134), Kanado 118 in dr. Vrnilo se je v tem mesecu v državo 225 oseb.

d Imenovan je za ravnatelja poštne hranilnice v Ljubljani finančni tajnik g. dr. Filip Oreš.

d Težka nesreča. Pri posestniku Vršču na Bizeljškem so se dne zakurili otroci na njivi ogenj. Starejša fant sta se za trenutek od ognja odstranila in pustila tam 4-letno sestrico Mimi-ko samo. Ta je prišla preblizu ognja in je bila za trenutek vsa v plamenu. Neka sosedja je sicer pritekla in pogasila gorečo obleko, vendar pa je uboga deklica v groznih mukah na opeklinah umrla.

d Novo postajališče. Mnogi si žele postajališča ob izlivu Gračnice v Savinjo, med postajama Rimske toplice in Zidani most, tam, kjer se nahaja tovarna podpetnikov in parna žaga. S tem bi bila precej skrajšana pot do Jurklostra. Sestavil se je te dni odbor, ki bode postavitev tega postajališča pospeševal.

d Tovarno za stole v Zbelovem, ki je bila doslej last lesne družbe »Drava« v Mariboru, je kupila na sodni licitaciji gospa Antonija Zelenko iz Maribora za 600.000 dinarjev. — Kobliškova tovarna za stole v Poljčanah je pa, kakor javlja »Marb. Zeit.« ustavila svoj obrat.

d Lesne cene v Vitanju. Kakor se nam poroča od ondot, rastejo cene za žagan les, pa tudi za plohe. Edino za hmeljeveke so letos doslej slabe cene, ker ni kupcev.

d Velik shod KDK se vrši v nedeljo dne 16. decembra v Brodu ob Savi. Govorita Svetozar Pribečević in dr. Maček.

d Nezanesljivost naše kmetijske statistike. Zadnje sredo je finančni minister predložil Narodni skupščini svojo razlago k državnemu proračunu za l. 1929/30. V tej razlogi pravi, da je letošnja žetev v državi boljša ko lani ter se pri tem sklicuje na statistiko poljedelskega ministrstva, ki izkazuje, koliko smo jednega žita pridelali več ali manj ko l. 1928. Treba pa je vedeti, da so vse te statistike do skrajnosti nezanesljive, ker temelje pri nas na podatkih avstrijskega štetja ljudi, živine, hiš, izmere zemljišč, iz l. 1910, v Srbiji pa je itak vse tako »peren-glih«, ker tam take publikacije sploh ne poznajo. Vprašal sem znanega občinskega tajnika, kako vodi on statistiko posevka in žetve. Pravi, da nima niti pojma, koliko je v občini posejane in koliko ne, temveč da vzame knjigo z avstrijsko statistiko iz l. 1910 in izpiše od tam po približnem predvarku številke. Da se drugo leto ne

zmoti, si beleži poročane številke leto za leto. Toda ta občina še ima rednega občinskega tajnika! Kaj pa naj napravijo male kmečke občine, ki si ne morejo niti držati tajnika in morajo župani sami tajnikovati v kljub pomanjkanju časa in znanja? Zato naša kmetijska statistika ni zanesljiva in ne more služiti za noben dokaz o boljšem ali slabšem gospodarskem stanju države.

d Konkurz je razglašen nad imovino Saobračajne banke v Beogradu. Banka je imela pri trgovini z usnjem Novaković in Stefanović tako veliko zgubo, da je morala napovedati konkurz.

d Kap je zadela italijanskega konzula Castagnetija v Splitu. Zdravniški konzilij, ki se je takoj sestel, je konstatal, da je konzulovo stanje brezupno.

d Kako zgleda koroška kulturna avtonomija v praksi. V popolnoma slovenski Bistrici v Rožu na Koroškem je sprejel krajni šolski svet predlog nemškutarskega nadučitelja Križmana, da se prosi deželni šolski svet, naj odpravi še one ure za slovenščino, ki so doslej v prvem (!) razredu obstojale. Ker imajo v krajnem šolskem svetu večino nemškutarji in — socijalisti, je bil predlog sprejet in mu bode vstreženo. Kako bi vpil Morocutti in pa frankfurtski socijalist Wendel, če bise pri nas kaj takega zgodilo, recimo, v nemških Apačah? Kadar Nemci vpijejo po pravičnosti, vedno in dosledno lažejo.

d Cena za seno in slamo v Mariboru. V petek je bilo na trg pripeljanih 12 voz sena, 3 vozovi otave in 4 vozovi slame. Seno 135—165, otava 130 do 145, slama 60—75 Din za 100 kg.

d Slovenski krompir se prodaja sedaj na novosadski borzi po 110—115 dinarjev 100 kg franko vagon Slovenija.

d Božične počitnice na ljudskih šolah prične v nedeljo 23. decembra in trajajo do 2. januarja 1929.

d Prometni davek ne bo odpravljen. Dasiravno je prejšnji finančni minister dr. Marković zatrjeval industrialcem in trgovcem, da bode prometni davek odpravljen, je v načrtu državnega proračuna za l. 1929/30 vpostavljen ista vsota za dohodek iz tega davka kakor v letošnjem proračunu. V Beogradu vlada velika nevolja radi tega, da se davka ni črtalo. Začeli so ga namreč — tudi tamkaj bolj resno pobirati.

LISTNICA UREDNIŠTVA.

Št. Jur ob J. ž.: Prisrčna hvala, prosimo, oglasite se še! Posebno za božično številko se priporočamo!

Halo

Halo!

Pri tej izbiri telovnikov se nudi vsakemu pristajajoče

bolje pri

L. PUTAN, CELJE

Prosimo, ogledajte si izložbo!

Prazno sobo's kuhinjo

išče mlad zakonski par za januar. Ponudbe na podružnico »Jutra« v Celju.

iz vseh rudnikov in najbolje vrste dobavlja in dostavlja najcenejše

Franjo Jošt, Celje, Aleksandrova ul. 4

PRAVA POT

za ponovno zadobitev zdravih živcev!

Bolni, izmučeni živci zagrenjujejo življenje, povzročajo mnogo boleti, bodljive, zategnjene bolečine, omotico, strašljivost, zvočenje v ušesih, motenja prebave, nespanje, neveselje do dela in druge zle pojave.

Vsega trpljenja rešeni

boste le s pristnim Kola Lecithin-om, živilom, ki vsebuje največ vitamin in ki je postalo za človeštvo vir dobrot; na čudovit način pospešuje funkcije telesa, krepi hrbtni mozeg in možgane, mišice in ude, daje moč in nov življenjski pogum. Pravi Kola Lecithin ustvarja čisto čudeže, dovaja prave redilne snovi do skrajnih mest krvne produkcije, poživilja, vzpodbuja, ohranjuje človeka mladega in svežega.

Prepričajte se sami,

da Vam ne obljubljam ničesar neresničnega, kajti v prihodnjih dveh tednih bom poslal vsakemu, ki mi bo pisal

popolnoma zastonj

in franko škatljico Kola Lecithin a in knjigo zdravnika z mnogostranskimi, dolgoletnimi izkušnjami, ki se je sam moral boriti z bolestim. Sporočite mi razločno Vaš naslov in pošljem Vam obljubljeno takoj brezplačno.

Ernst Pasternack, Berlin, S. O., Michaelkirchplatz 13, Abt. 311.

KLAVIRJI

in planini svetovnih trdk po znižanih cenah v zalogi! Popravila, uglaševanje, posojila! Tudi na obroke!

M. ROPAS, CELJE

Mesarski vajenec

star 15 do 16 let se takoj sprejme. **VIKTOR HOHNJEC, mesar, CELJE, Dečkov trg 6**

Lepa enodružinska hiša

3 sobe, kuhinja, velik vrt, pri glavni cesti Gaberje—Hudinja, za 46.000 Din naprodaj. Stanovanje takoj. — Istotako se prodaja dobro idoča gostilna v Celju za 175.000 Din. Karol Breznik, Celje, Dolgo polje 1. 1-2

Lepa božična drevesca

v vseh velikostih se dobijo pri trdk Jos. Kirbisch, Celje. Istotam se kupi vsaka množina prešane slame in sena, kakor tudi drva za kurjavo.

Stara zavarovalnica išče

izkušene akviziterje

Prednost imajo tisti, ki so v požarnem in življenjskem zavarovanju z uspehom delovali. Ponudbe z označbo zahtev pod »Izkušen« do 18. t.m. na upravo tega lista.

Sprejme se pridna in večja

kuharica

srednjih let, v večjo trgovsko hišo v lepem trgu. Nastop in plača po dogovoru. Ponudbe je poslati pod »Dobra kuharica« na upravo tega lista. 3-1

Kupimo 1—2 vagona polsladkega, zdravega, dobrega

sena

Cenj. ponudbe za prešano blago z navedbo cene franko vagon na upravo veleposestva Podsreda via Rajhenburg. 1-2

Knjigarna in veletrgovina s papirjem

priporoča:

Blasnikove in družinske pratike. — Reklamne koledarje za novo leto z natisom firme. — Božične okraske in jaslice. — Božične in novoletne dopisnice. — Kreppapir, svileni in barvani papir kakor tudi vse druge šolske in pisarniške potrebščine, ki se dobivajo v največji izbiri in po najnižjih cenah.

o o o o

G
O
R
I
Č
A
R
&
L
E
S
K
O
V
Š
E
K

C
E
L
J
E

Gramofoni in plošče

iz tovarne Edison Bell-Penkala Ltd. kakor tudi plošče »His Master's Voice« in »Columbia« katere vodi imenovana tovarna na zalogi, se dobijo proti gotovini in po zelo ugodnih obrokkih pri

Goričar & Leskovšek, Celje

knjigarna in veletrgovina s papirjem, pisalnimi in risalnimi predmeti.

Inserirajte v »NOVI DOBI«